

Partitura vieții

Stefania Petrov

Parfumul suav al nopților de vară
Dispare încet, seară de seară,
Iar prin cohortele de negri nori,
Trec triste și grăbite stoluri de cocori.

Prin ploaia noastră de secunde
Se scurge viața către niciunde,
Căutând fericirea în povești de iubiri
Prin trecătoarele grădini de trandafiri.

Doar mâna iubirii mângâie pianul
Când printre simfonii își cântă aleanul
Și zboară pe clapele albastrului vis,
Căutând partitura raiului promis.

Iar ritmul ei...ne înalță pe stânci,
Că doar iubirea are rădăcini adânci
Și repetăm a vieții partitură sfântă
Pe care fiecare-n ritmul lui o cântă.

Solfegiem timid în cheia tinereții
Vesele melodii în zorii dimineții.
Apoi, doar în diezii muzicii bătrâne,
Cântăm melancolii prin nopți cu lună pline.

Când sufletul găsește armonia
Nedrept de repede se-ncheie simfonia,
Iar notele devin din ce în ce mai rare
Și sunetul, încet, încet, dispare.

Prin dulcea amăgire de iluzii deșarte,
Fredonăm simfonia ploii de frunze moarte
Și-n suflet ne rămân doar melodii tăcute,
Din trista poemă a frunzelor căzute.